

EEN NIEUWE SCHAKEL.

DOOR

MEVR. JOH. GERSTENHAUER.

Twee fijne, helder klinkende tonen: twee uur!

Uit het groote gebouw, vierkant en plomp, komen een aantal heeren langzaam, even rondziend, dan, elk gaand den weg, zooals ze dien dag aan dag van hun kantoor of zaken naar 't groote, somb're huis „de beurs” afleggen.

Bijna allen gaan even bedaard heen, alsof geen ingrijpende voorspoed of tegenslag dáár was verhandeld of hun ten deel gevallen. Eerst als het „te huis” is bereikt, gaat de schijn weg en het denkend hoofd buigt zich over lessenaar of boek en dan is hij zich zelf.

Met al de anderen treedt een man naar buiten, nog in den vollen rijkdom van 't leven. Kloek is zijn gestalte en fier het hoofd geheven. Hij gevoelt zijn waarde, en de beleefde groet van dezen en genen wordt door hem kort doch hoffelijk beantwoord.

Als de beschuttende muren van 't beursgebouw hem niet meer ter zijde zijn, treft hem een ijzig koude wind en haastig trekt hij den jaskraag op en, hoog de schouders houdend, vervolgt hij met flinke en krachtige stappen zijn weg.

Binnen enkele minuten bereikt hij zijn kantoor. Een groote, breede trap, dan een klein voorkantoortje voor een zestal bedienden, en nu treedt hij binnen in zijn heiligdom. 't Vertrek is ruim en goed verwarmd en gemeubeld door een tafel met groen kleed, een groote schrijftafel en een brandkast van reusachtige afmetingen.

Veel meer vermoeid, dan zijn gaan op straat doet vermoeden, zit hij eenige oogenblikken in zijn stoel. Hij strekt de beenen en hoog de armen rekkend, laat hij zijn hoofd in de handen rusten. Zoo achterover leunend ziet hij door 't groote raam rechts naast zich en als het licht hem beschijnt, teekenen de mooie lijnen van 't hoofd zich scherp af.

Lang duurt die stilte niet en met een lach zegt hij zacht:

„Ik word oud, voila tout!”

Vlug komt hij op en een vroolijk wijsje fluitend en in papieren en boeken tastend, vangt hij aan te arbeiden, en plaatst cijfers bij cijfers in naar-dorre eenzelvigheid!

Maar voor hem, den financier, geen dorheid in de eentonig zwarte figuren. Ze beginnen te leven en tint'len met goud- en zilverglansen, en laten hem tijd en plaats vergeten door hun beloften.

Evenals drie uren vroeger 'n klokgeluid 't gebouw deed ontruimen, zoo dringen nu vijf held're tonen binnen. Vlug schikt hij boeken en papieren bij één en eenige minuten later is hij bij zijn woning.

't Is op een mooie, lange gracht met hooge boomen en bloembedden aan